

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΡΩΣΣΙΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ (MISSIA)

Τήν Δευτέραν, 15^{ην}/28^{ην} Μαΐου 2018, Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συμφώνως πρὸς τὸ Βιβλίον τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἐωρτάσθη τὸ γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς, ἥτοι τῆς Ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας εἰς τὴν Δυτικὴν πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη διὰ θείας Λειτουργίας, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καὶ Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἱερέων αὐτῆς καὶ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου καὶ τοῦ διακόνου Ἀναστασίου καὶ ἄλλων διακόνων, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῶν μοναζουσῶν καὶ μετέχοντος πυκνοῦ Ρωσικοῦ ἐκκλησιασματος.

Πρὸς τὸ εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωάν. 4,24) λέγει Κύριος.

Ὅσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα κ. Ἀλέξανδρε, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ. κ. Κυρίλλου ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἡγούμενε τῆς ἐνταῦθα Ρωσικῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀποστολῆς,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί καὶ προσκυνηταί.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ συγκροτοῦντος τὸν θεσμόν τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, συνήγαγεν πάντας ὑμᾶς, ἵνα εὐχαριστιακῶς καὶ δοξολογικῶς ἐορτάσωμεν αὐτὸ τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιόν καὶ παντοδύναμον Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος θεόν, τὸ ὁμότιμον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Ὁ εἷς τῆς Τριάδος Θεός, τὸ ὁμοούσιον καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, εἶναι τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τοὔτέστιν ὁ Παράκλητος, περὶ οὗ λελάληκεν τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ ὁ Χριστός: «Εγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα» (Ἰωάν. 14, 16). «Ὁ δέ Παράκλητος τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὃ πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν» (Ἰωάν. 14, 26).

Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς ὡς ἐναργέστατα ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Τὴν μεθέορτον πιστοί,

καί τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστί Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καί προσθεσμίας· ἐν ταύτῃ γάρ τό πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν, καί μαθητάς ἐφώτισε καί τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. Τό φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου καί τόν κόσμον ἐφώτισεν».

Αὐτό τό φῶς τοῦ Παρακλήτου, τό φωτίσαν τόν κόσμον, εὐαγγελίζεται καί ἡ ἁγία Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων εἰς πάντα ἄνθρωπον ἀναζητοῦντα τό φῶς τῆς ἀληθείας, δηλονότι τό Παράκλητον Πνεῦμα, τό ὁποῖον ἐπὶ πᾶσαν σάρκα σήμερον ἐκκέχυται.

Ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, μάρτυς ἀψευδῆς γενομένη τοῦ ὄντως παραδόξου τούτου μυστηρίου, χαίρεται καί ἀγάλλεται, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῆς κόλποις, δηλονότι τοῖς τόποις τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ ἐν τῷ ὑπερώῳ, ὅπου ἦσαν ἅπαντες (οἱ Ἀπόστολοι) ὁμοθυμαδόν ἐπὶ τό αὐτό, ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμενοι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καί ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου (Πράξ. 2, 3-4).

Τό δέ Ἅγιον Πνεῦμα ἀρξάμενον ἀπό τήν χορείαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, «ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τήν χάριν ἐφήπλωσε, καί πιστοῦται αὐτοῦ τήν κραταιάν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας, εἰς ὑμνωδίαν καί δόξαν Θεοῦ», ὡς λέγει ὁ μελωδός.

Ἡ ἐφάπλωσις ἢ διάχυσις τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τούς πιστούς, κατὰ μέθεξιν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησιν τῆς ἀρρήκτου ἐνότητος τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων. Τοῦτο δέ σημαίνει, ὅτι τό ἐν τῷ κόσμῳ ζῶν καί ὑπάρχον μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τούτέστιν ἡ Ἐκκλησία, κινεῖται καί ἐνεργεῖται ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ καί ὁ Θεῖος Παῦλος, ἐπιστέλλων τοῖς Ἐφεσίοις καί λέγων· «Καί ὑμεῖς ἀκούσαντες τόν λόγον τῆς ἀληθείας, τό Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καί πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ, ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ» (Ἐφ. 1, 13-14).

Ἡ Παύλειος αὕτη ὑποθήκη ἀπευθύνεται εἰς πάντας ἡμᾶς καί δὴ εἰς ἀπάσας τὰς ἀδελφὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ὑπομιμνήσκουσα ἡμῖν, ὅτι τὰ ἀναφυόμενα κανονικά ζητήματα δέον, ὅπως οἰκονομῶνται ἁγιοπνευματικῶς καί συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί δὴ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς ἐν Κρήτῃ συνελθούσης κατὰ τήν ἱεράν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς πρὸ διετίας.

Σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἑορτάζομεν οὐχὶ μόνον τήν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιδημίαν τοῦ Παρακλήτου, δηλονότι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖον οὐσιωδῶς δεδῶρηται ἡμῖν τῇ μεσιτείᾳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀλλὰ καί τήν ἐνότητα τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ μελωδός: «Γλῶσσαί ποτε συνεχύθησαν, διὰ τήν τόλμαν τῆς πυργοποιίας· γλῶσσαί δέ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τήν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρεσβεΐαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, Χριστέ ὁ Θεός, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς καί δώρησαι τῷ κόσμῳ καί τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν τήν εἰρήνην. Ἀμήν».

Ἄμα δέ τῇ λήξει τούτου, προσέφερεν εἰκόνα τοῦ ἀνεκαινισμένου Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου πρὸς τόν Προϊστάμενον τῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς π. Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσέφερε τῷ Μακαριωτάτῳ εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ.

Μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις, μεθ' ἣν ἡ μοναστηριακὴ τράπεζα.

Εἰς ταύτην ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε, λέγων μεταξύ ἄλλων ὅτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας ὅλης καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ. Διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεσφραγίσθη ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν γῆν, ἰδρύθη ἡ Ἐκκλησία, ἡ συνεχίζουσα τὸ λυτρωτικὸν Αὐτοῦ ἔργον. Διὰ τοῦτο χαίρεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία ὅλη καὶ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων. Εἰ καὶ δοκιμαζομένη, εἰς Μικρὰν Ἀσίαν, Σερβίαν καὶ Μέσην Ἀνατολήν διὰ διωγμῶν καὶ ξερριζωμῶν, μετεφύτευσε ἐνορίας καὶ ἀνενεώθη. Ἀμετακίνητος, παρὰ ταῦτα, παραμένει ἡ Ἐκκλησία ἀγωνιζομένη καὶ διὰ τὴν ἐνότητα αὐτῆς ἐναντίον τῶν σχισμάτων. Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον συγκροτεῖ ὅλον τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς τὴν Μεγάλην Σύνοδον τῆς Κρήτης τὸ ἔτος 2016.

Ἀπαντῶν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξανδρος ηὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διὰ τὴν ἀγαστὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουν ἡ Missia καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι προσκυνηταὶ αὐτῆς παρ' Αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]